

חוברת יא
תשע"ג • 2013

כתב עת למחקר, יצירה והגות יהודית
נפש לאסתר אומן זכרה לברכה

מכח

הנהלה: פרופ' ישראל אומן, פרופ' אלישע האו, רחל פורטנברג
עורך ראשי: פרופ' יהודה פרידלנדר
עורכת: ד"ר רבקה גולדברג (דביר)
מערכת: ד"ר יוסי דוד, פרופ' חנה כשר, ד"ר יעל שמש
מועצת מערכת: פרופ' שלומית אליצור, מלכה בינה, פרופ' יפה ברלביץ,
פרופ' סוזן הנדלמן, פרופ' ורד נעם, פרופ' אוריאל סימון, פרופ' חביבה
פדייה, פרופ' שמואל פינר, פרופ' אביגדור שנאן
עריכה לשונית: דקלה אברבנאל
תרגום: ג'רמי קווטנר

רשימת המשתתפים:

פרופ' נחם אילן, מכון לנדר, ירושלים
ד"ר רות ולפייש, מכללת אפרטה, ירושלים
ד"ר תמר ורדייגר, מכללת הרצלג, גוש עציון
ד"ר אסתר כרמל-חכימ, אוניברסיטת חיפה והמכללה האקדמית עמק
ישראל
מלכה פיטרקובסקי, תקוע
ד"ר רות קרא-אייזנוב קנייל, אוניברסיטת בן גוריון, באר שבע

ISSN 1565-3625
© כל הזכויות שמורות

מסכת
ת.ד. 39247 האוניברסיטה העברית ירושלים 91391
דוא"ל: massehet@gmail.com

כתב העת **מסכת נסוד** בבית המדרש לנשים מתן
בירושלים לזכרה של אסתר אומן, שהייתה בין
תלמידותיו הראשונות. אסתר, שהקדישה את חייה
לביתה ולגידול משפחתה, החלה לחבוש את
ספשל' בית המדרש בהיותה בת שישים ושתיים,
ולראשונה בחיה התעמקה בלימודי הגמרא,
התנ"ך ומחשבת ישראל. לאחר שש שנים נפטרה
מחחלת הסרטן. קורות חייה מגלמים אויל יותר
מכל את מהפכת לימוד התורה לנשים שבדור
האחרון.

תוכן העניינים:

רות וולפיש עמ' 11	האישה כקרבן בסיפור ספר שופטים
תמר ורדיאר עמ' 31	הזוגיות בשיר השירים וב奥迪סאה
רות קרא-איוונוב קנייאל עמ' 61	מפתח עיניים ל"עלמה היפה שאין לה עיניים": על ראייה ויראה בספר הזזה
אסתר כרמל-חכים עמ' 99	משיקגו לנהיל בעקבות אהבה: חייה ופעולה של נדיה יהודה
מקראות ומדרשות	
מלכה פיטרקובסקי עמ' 121	galgola של תקנה לשם 'תיקון העולם': עין בסוגית 'דרך האלמנה בגביה כתובתה'
ספר חדש	
נחם אילן עמ' 153	טוב אשר פאץ' ז'בזה, וגם מזוה אל פנח את ידרן: על דרכי החקירה הצדקת' ל'וליט חסן ז'ל
תקציריםanganilit	

דבר המערכת

אני חבלת השרון שוננת
העמים: כשותפה בין החוקים גן רעימי
בין הבנות: כתפומ בעאי פיער גן דודי
בין הבנים בצלו חמקתי ושבתי ופרוי
מתוך לחיי

הדיםוים הרבים והמיוחדים הממלאים את פרקי השירים, שירות האהבה הגדולה של התנ"ך תוארו ונחקרו רבות. במאמרה על הלשון הפיגורטיבית של הספר מצביעה תמר ורדיגר על העובדה שהדיםוים והמטפורות שמבייעים שני האוהבים בשירותם, מראים על הקשר העמוק שביניהם ונובעים מאותו עולם פנימי, המשותף לשנייהם. הכותבת מבקשת להוכיח במאמרה שמתוך הלשון הפיגורטיבית הדומה אפשר ללמוד על הזיקה החוויתית העמוקה שקיימת בין שני האוהבים ועל הרבדים המשותפים בעולםם הפנימי.

לצד האוהבים בשיר השירים היא מעמידה את זוג האוהבים הקלאסי מן האודיסיאה: אודיסיאוס ואשתו הנאמנה פנולופה. הכותבת מוכיחה, אם כי בדרך אחרת, כי גם אצל אודיסיאוס ופנולופה תורמת השותפות בעולםם הפנימי, ואף בעולם הערכיהם ובתכונות האישיות, להידוק הקשר הזוגי ביניהם.

הזוגיות ההרמוניית והחיפוש אחר הקשר עמוק בפועל הפנימי של בני הזוג אינם, כפי שסבירים רבים, חידוש רומנטי של העת החדשה: בעולם היהודי נושא זה עלה משכלייו של שיר השירים ובעולם היווני הוא נמצא במסעותיו של אודיסיאוס. יתר על כן, הופעתו של קשר זוגי כזה בשתי יצירות קדומות שלחן השפעה תרבותית גדולה כל כך, השונות זו מזו כמעט בכל בחינה, מאפשרת להניח שתפיסה זו רווחה כבר בעולם הקדום.

מסע ארוך וחובק עולם, גאוגרפיה ואיידאולוגיה, עשתה נדייה יהודה. מאומן שבאקוראינה דרך חיים בורגניים על סף התבולות בשיקגו ועד לחיה עמל במושב העובדים נהלל שבעמך יזרעאל, שלאלו הגעה בעקבותיו של שליח תנועת ההתיישבות הציונית לשיקגו, שהיא לימים בעלה. מן המאמר של אסתר כרמל-חכים עלות שמחת החיים וההתלהבות של המהגרת החדש מהפעל הציוני הצער המתבסס בארץ-ישראל. הנערה המשכילה, שהיירה מروسיה לארצות הברית, מצאה עצמה לבסוף בהתיישבות הציונית החדשה, ומלאת התלהבות נרתמה לעובדה בבניין ובמרקחן החקלאי.

בדומה לדוד ולרעה שבסיר השירים, האהבה לעולם הטבע והצומח תורמת גם לקשר העמוק בין בני הזוג הציונים בנהלל. יחס חם ואוהב זה עולה ממכתבה של נדיה לצבי יהודה: 'אהובי, אני רואה בעיני את גנו הקטן המטופל יפה עם עצי היפים ופרוטיו המבשילים [...] מה אומרים האפרסקים? איך הכרם?'

לעומת מערכות יחסים יפות והרמוניות אלה מתארת רות וולפיש במאמרה את מצבן הקשה של הנשים בישראל בתקופת השופטים. שנים מועטות בלבד לפני התמונה מלאת האהבה המצוירת בשיר השירים בולט מקומן של הנשים בתקופה המעווערת של שפט השופטים בעיקר כקרבות המשלמות את מחיר הסדר החברתי המעווער המתואר בפסוק 'אין מלך בישראל ואיש הישר בעיניו יעשה'.

בתקופה עקובה מדם, עמוסת מלחמות ציוניות ופנימיות, יש לנשים, שלא מרצוין, תפקיד ממרכזי וחשוב בהיזירות הדמים השוררת בארץ: בת יפתח, פילגש בגבעה ובנות בנימין הן רק חלק מן הגיבורות שלא לטובתן בספר, שנפלו קרבן לאלים גברית. בת יפתח ופילגש בגבעה מבנות ישראל והאישה התמנית שלקח שמשון שילמו בחיהן את מחיר האנרכיה והאלימות של הדור. רות וולפיש מדגישה את האידיאות לגורלן מצד החברה הגברית השלטת, שלא נקפה אצבע להצין, דבר שאולי היה אפשרי, לפחות לגבי בת יפתח ובחלק מהאים עזים אף לגבי הפילגש בגבעה. התהווה העולה מן המאמר היא של אידיאות גמורה לחיהן של נשים, התעלמות גמורה מצורcihan ומרגשותיהן והפרקתן המוחלטת בתקופה השופטים.

מאמרה של וולפיש מציג את המצב המעווער בארץ בתקופה של אנרכיה בישראל. מה היה היחס אל הנשים בעולם היהודי אחרי שנים רבות של שלטון וסדרי משפט עבריים? ממאמרה של מלכה פיטורוקובסקי עלות גישות שונות של חכמי ההלכה הראשוניים, אנשי החוק והמשפט, לנשים ולצורך לצאת להגן על זכויותיהן. עולם של חז"ל, בנושא זה כמו בנושאים רבים נוספים, אינו עשוי מקשה אחת, ומה אמר מ对照检查 על הכוח הנטון בידיו של המחוקק להתמודד עם חוקים וקביעות שאינם צודקים לטעםו. הכותבת מנסה להבין את מניעיהם של חכמים בתיקון תקנות לטובת הציבור, לשם 'תיקון העולם', ועומדת על גישות שונות כלפי קבוצה שהיא תמיד מן החלשות בחברה – אלמנות. המאמר עוקב אחר השתלשלותה של ההלכה העוסקת באופן גבית כתובה על ידי אלמנה לאחר מות בעלה. ההלכה זו הושפעה מאוד מתנאי החיים ומأופיהם, ובגיבושה נעשה ניסיון לתת מענה על הנסיבות שנוצרו עקב השינויים בהוויית החיים היהודיים. התהילה הדינמי של עיצוב ההלכה העולה מהמאמר עשוי לשמש דוגמה לדרך פסיקה שאפשר אולי לאמץ גם בימינו,

פסיקה שיש בה התמודדות עם שינויים חברתיים ותרבותיים והתאמאה של ההלכה למציאות במקום שהדבר נדרש.

לעומת מאמריהם אלו, העוסקים בדמויות ארכיות של נשים, אף אם הן דמויות ספרותיות, מאמРАה של רות קרא-איוונוב קניאל עוסק בדמותה הסמלית של השכינה בספר הזוהר. באמצעות עין במשל 'העלמה היפה שאין לה עיניים', והארת הזיקות בין ובין תמר אשת יהודה היושבת ב'פתח עיניים', דנה הכותבת ברעיון הגילוי והכיסוי בפואטיקה הזוהרית. המאמר עוסק בפיתויו ובסכנה הכרוכים במפגש המיסטי, ובחויה הרגשית העזה המלאה בזוהר את היחס אל התורה, הנמשלת לאוֹתָה עלמה יפה המסתתרת בהיכל. לימוד התורה מדומה לחווית הכנסתה ל'فردס', ויש בו היבטי אהבה ויראה המתגלים במעבר בין רבדיה, שהתפרשו על ידי המקובלים כפשט-זרם-זרשי-סוד. הכותבת מדגישה את עצמותה וחירותה של הדמות הנשית בספרות הזוהרית, הבולטת בדרשות אלו, ואת התהילכים הפנימיים המתחלולים בה בטרם מפגשה עם הזכר האנושי והאלוהי.

חותם את חוברת יא של מסכת מאמר ביקורת קצר של נחם אילן על הספר סוליקה הצדקה הרוגת המלכות. סוליקה, בת טנג'יר שבמרוקו, הוצאה להורג בפאס בשנת 1834 באשמת כפירה באסלאם. סוליקה הייתה נערה בשנות העשרה לחייה, שהסיפורים מהללים את יוֹפִיה, והיא הוצאה להורג על שחורה בה לאחר שהתחבלה, אולי בשל לחץ ואולי מתוך פיתוי. חייה ובעיקר מותה הסעירו את רוחם של פיטרנים ומנספרים בקרב יהודי מרוקו, וסמן מאוד להריגתה החלו להיכתב פיויטים וסיפורים רבים על מעשה זה. בשנים האחרונות קברה של סוליקה הוא מוקד עלייה לרגל, ויהודים מרוחבי העולם באים להשתתף עליו.

ספרה של ז'וליאט חסין הוא מחקר רב-תחומי הן על דמותה ההיסטורית של סוליקה הצדקה והן על הפיטרים והסיפורים הרבים שנכתבו על אודותיה. הכותבת עומדת על הייחודה בדמותה של סוליקה וחושפת רבדים סמוימים וחינויים בהבנת המשמעות של דמותה בקרב יהודים ומוסלמים כאחד. מלאכת הספר הושלמה לאחר מותה בטروم עת של ז'וליאט חסין, ונחם אילן מסיים את דבריו על הספר בתקופה כי הוא 'ישמש מעתה מצבה חייה ומעוררת השראה לשתיים: לסוליקה הצדקה ולז'וליאט חסין'.

דמויות של נשים אלו, מן העולם הארץ-הספרותי והشمימי, הן החוטים שמהם נארגת חוברת זו של מסכת. חוברת זו חותמת את הסדרה הראשונה של מסכת. החל מן החוברת הבאה אמורה מסכת להופיע במסגרת הוצאת אוניברסיטת בר-אילן. אנו תקווה שהיא זה שינוי שיביא עמו פריחה ופריצה אל מרחבים חדשים.